

Lieve Cent, Renée, Xander en Pauline, aanhang, kinderen, familie en vrienden

De standaardgroet van Rob van de laatste jaren bij het binnenkomen was.....Ah, daar heb je die weer, dat is dat mens van Langeveld en de Kraai....

.....en zo waren er zoovele uitspraken die zo bij Rob hoorde.

Van lang geleden was.....Van Hanrinxma toe Slootenaangenaam waarbij hij stijfjes zijn hand uitstak.

En op verjaardagen de vraag wat er in het cadeautje zou zitten was het steevast antwoord: “Zeker een doos met sigaren”.

Mijn herinnering die vooral nar boven komen zijn de keren dat ik bij jullie logeerde en Rob die zondag uitgebreid kookte en de vele keren dat ik met jullie op Unang mocht zijn.

Dat Rob daar 's ochtends al vroeg wakker was en dan brood ging halen in Malemort. En als je vroeg op was mocht je mee samen met de hond Patrick. Patrick die door mij was omgedoopt tot ‘de opgestopte worst’. Wat Rob in het Frans vertaalde ‘La saucisson farcié’.

Rob componeerde en tijdens een rit in de Vaucluse verkondigde hij dat een bepaald stuk klaar was; het hoefde nu nog alleen maar te worden opgeschreven. Dat gebeurde dan 's nachts wanneer iedereen in bed lag. Na een nacht hard werken stond het op papier. Hij zat dan nog in dezelfde stoel toen wij ons bed uitkwamen. Hij vertelde dat het klaar was en hij de zon had zien opkomen. Zo op vakantie in Unang was een compleet en gelukkig mens.

Rob heeft mij ook tijdens een vakantie elke dag een uur wiskundeles gegeven. Ik moest veel inhalen toen ik de overstap moest maken van MAVO naar HAVO. En de tijd die jij in mij stak om mij te helpen – nog altijd ‘dank je wel’.

Rob en Cent jullie waren/zijn de plek waar ik naartoe ging als het thuis weer eens niet zo best liep. Jullie gezin was/is voor mij een voorbeeld waar veel mogelijk is.

Als een van de kinderen iets graag wilde qua scholing, muziek of een andere belangrijke hobby, luisterde hij altijd en als iets op het moment niet kon was zijn antwoord vaak: ‘We zien wel hoe wij dit gaan doen’ en dan kwamen er oplossingen en soms ook wonderen. Voor deze wonderen was vaak veel inspanning verricht.

Ook als er zaken niet zo goed liepen werd jij specifiek gevraagd om een ritje te maken met de auto en werden de nodige zaken besproken. Wanneer dat minder serieus was stapten de anderen ook graag in.

Rob was iemand met veel grote, goede ideeën, maar ook van de ongezouten meningen en kritiek. Dat laatste vond ik heel moeilijk als zijn er ook vele malen dat ik er wat aan had. Vele jaren geleden uitte ik mijn onzekerheid hierover – dat Rob met zoveel stelligheid iets kon beweren – waarop Cent en de kinderen antwoordden: ‘Ach, Maris maak je niet zo druk. Wij nemen hem vaak met een korrel zout. En daarbij beweert hij vaak dingen die niet ‘waar’ zijn en Cent heeft dan altijd gelijk’. Waarop hij toegaf dat dat waar was.

Jullie zijn een hechte familie met veel randversierselen. Ik ben dankbaar dat ik daar del van uit maak. De Langeveldjes hebben heel wat uurtjes bij jullie doorgebracht. Ik ben je heel dankbaar voor als wat je voor mij gedaan hebt. Ik heb het nooit gezegd, maar van je houden doe ik wel degelijk. Ik zal alle goede herinneringen bewaren in mijn hart en die zullen van tijd tot tijd een glimlach op mijn gezicht brengen.

Zijn laatste groet bij het weggaan was meestal: “Dag, Kind”. Het was een eer je te mogen kennen. Dank je wel, rust zacht en wie weet tot ziens.